

Mireia Boya planta cara a la repressió espanyola i dona una lliçó de dignitat

written by Redacció Unilateral | 15 de febrer de 2018

En les darreres setmanes, els mitjans de comunicació espanyols no paraven d'emetre talls de veu de les declaracions d'alguns dels polítics catalans que havien hagut de passar pel tràngol del Tribunal Suprem. No eren uns talls qualssevol. Eren talls seleccionats per difondre la idea que els declarants eren persones covardes, pusil·lànimes, que davant la fortalesa de la justícia espanyola, se sotmetien per por. D'aquesta manera, la imatge d'un estat totpoderós capaç d'esclafar com a mosquits els "rebels catalans" en sortia reforçada. Lògicament, els talls es trobaven descontextualitzats, però ningú no esperava que l'Estat actués amb *fair play*, sinó ben al contrari. Que jugaria brut i ben brut.

Tanmateix, aquesta operació mediàtica –i política– ha quedat frustrada a partir de la declaració que ahir va fer, davant el Tribunal Suprem espanyol, l'exdiputada cupera, l'aranesa **Mireia Boya**. Va ser una lliçó de dignitat que ha commogut tot el moviment republicà, després de setmanes de dubtes i disgustos per la tardança en la investidura del president **Carles Puigdemont**, que, teòricament, havia de tenir lloc el 30 de gener.

Boya ja havia advertit en roda de premsa anterior a la declaració, que ella no pensava renunciar a res, i que si era enviada a la presó, no pensava sortir renunciant a res. De seguida alguns tertulians ja van afirmar que aquest tarannà ferm s'estovaria davant del jutge. S'equivocaven.

Gran atenció mediàtica, i política

Sota una gran atenció mediàtica, la menuda diputada va entrar

ahir al Tribunal Suprem per tal de declarar, sota un veritable núvol de periodistes i acompanyada per amics i representants d'altres partits.

Després de més de dues hores d'estar declarant, s'ha resolt el dubte: el jutge l'ha deixada anar sense ni tan sols imposar-li cap mesura cautelar. La rebuda al carrer ha estat emotiva. I, lògicament, s'han tornat a multiplicar les declaracions.

Segons Boya, la declaració d'independència del 27 d'octubre, no va ser simbòlica i que per aquest motiu la va votar. També va afegir que l'aplicació del 155 ha impedit el seu normal desenvolupament. Ha defensat el caràcter pacífic i democràtic del procés i que tant l'1-0 com el 21-D van ser dues grans victòries del poble català. L'única violència la van exercir la policia i la guàrdia civil, i ha recordat que a Calella es va sortir a la cacera de l'independentista, i que això encara no s'ha investigat judicialment.

Quan Boya ha arribat a l'estació de Sants, a mitja tarda, també ha estat rebuda per molts ciutadans que l'han aplaudida i felicitada per la seva actitud ferma i valenta.